

Så har der været problemer med EU's kvotesystem i den første periode. Der blev uddelt for mange kvoter i perioden 2005-2007, så der var faktisk ikke nogen reel tilskyndelse til at reducere. Nu er vi i den anden kvoteperiode fra 2008 til 2012. Der er færre kvoter, og vi kan se det, fordi efterspørgslen på at få lov til at kunne købe en kvote er blevet så stor, at prisen på en kvote i øjeblikket er højere, end vi egentlig regnede med. Den kan justeres hen ad vejen.

Efter 2012 vil der komme en ny kvoteperiode, og jeg tror også, at nogle af de problemer, som nogle ordførere var inde på med hensyn til, om man skulle give dem bort eller auktionere dem, vil blive taget op til fornyet diskussion.

Så det var det ene nye, der er kommet, nemlig at EU's kvotesystem gør, at hvis et kraftværk, der er inden for kvoten, gerne vil øge sin produktion og udlede mere CO₂, så skal det indgå en aftale med den anden om, at denne reducerer sin CO₂-udledning.

Det andet, der er sket, er, at vi har fået meget vedvarende energi og især meget mere vindenergi, og det er jo ganske glimrende. Det er godt, og det er en CO₂-neutral energiform. Problemet er bare, at vi jo ikke helt kan styre, hvornår vindmøller drejer rundt. Vi kan vedtage mange love herinde, men vi har endnu ikke kunnet vedtage, hvornår det må blæse. Det betyder, at der på enkelte tidspunkter, når der er meget vind, og især hvis det måske samtidig også er koldt, hvilket det ofte kan være, når der f.eks. er efterårsstorme, er en situation, hvor vindmøllerne producerer meget energi, samtidig med at vores kraft-varme-sektor laver både varme og strøm. Det gør den bl.a., fordi vi afgiftsmæssigt har sagt: Det er sådan, vi skal have varme og strøm produceret – det skal produceres samtidig.

Det har historisk set været en rigtig god idé, og det er langt hen ad vejen stadig væk en rigtig god idé, at man producerer varme og strøm samtidig. Det er bare ikke en god idé, når vindmøllerne producerer meget strøm, for så har vi ikke et fornuftsmæssigt behov for den ekstra strøm, som vores kraft-varme-sektor laver, heller ikke den decentrale. Så har vi sådan set et overskud af strøm, som vi ikke har noget egentligt formål at bruge til i øjeblikket. Den kan naturligvis sælges på markedet, men ofte er det til en pris, som er langt, langt lavere end den omkostning, der er på værket ved at fyre med noget ekstra brændsel, f.eks. noget ekstra naturgas, og dermed få en ekstra forurening.

Så afgiftspakken går sådan set i sin enkelhed, hvis man kan tillade sig at kalde den enkel, ud på at indføre en fornuftsmæssig belønning af, at man kun producerer strøm, når der er et behov for strømmen; at man ikke producerer strøm, når markedet ikke efterspørger strøm. Det er det, som er kernen i hele pakken.

Kl. 14:29

Så er det sådan, at vi fra dansk side har forpligtet os til at leve op til en reduktion af NO_x – eller sagt mere direkte af partikeludledningen. Her mangler vi fra dansk side at levere til den aftale, der skal være trådt i kraft i 2010. Det er her, indførelsen af en ny NO_x-afgift giver os en meget stor del af den reduktion, der skal til. Jeg tror, det var fru Mette Gjerskov, der snakkede om, at andre sektorer kunne være inddraget, at rådgivning, offshore osv. også kunne være interessant.

Det er også interessant, og derfor er der stadig væk en opgave tilbage, som vi skal have løst – når jeg siger vi, så tror jeg, at det bliver et vi på regeringens vegne, jeg tror, at det i højere grad end undertegnede bliver miljøministeren, der kommer til at løse den – nemlig at vi gennemfører en del af reduktionen med NO_x-afgiften, resten tror vi at der skal andre værktøjer til.

Alt det her betyder, at vi får et nyt afgiftssystem. Pengene fra det afgiftsproduvent har regeringen i fuld overensstemmelse med skattestoppet sagt skal tilbage til borgerne. Det gør vi ved at nedsætte en energiafgift inden for det område, hvor det ikke er afgiften, der er afgørende for, hvor meget der forurenes, men EU's kvoter. Vi har nemlig et område, som ikke bare har et kvotesystem at styre efter, men samtidig har en afgiftsbelastning. Det betyder, at afgiftsbelastningen faktisk ikke har nogen reel betydning for, hvor meget CO₂ der slippes ud i atmosfæren. Der er det nemlig kvotemængden, der bestemmer det. Så ved at sætte afgiften ned der, kan vi sørge for, at pengene kommer tilbage til forbrugerne og virksomhederne og er med til at forbedre vores konkurrenceevne, uden at det betyder en forøget udledning af CO₂.

De tre lovforslag, som vi her har til debat, betyder alt i alt, at vi reducerer den CO₂-mængde, der udledes, med 730.000 t. Det er et markant bidrag til vores efterlevelse af de internationale aftaler, det er et markant bidrag til, at vi fra dansk side får reduceret vores påvirkning af klimaet.

Hvis jeg skal prøve at kommentere enkelte af de indlæg, der har været undervejs, kan jeg jo starte med at sige, at jeg synes, at hr. Morten